

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol en de indexering van bepaalde overgangsmaatregelen

Definitieve goedkeuring

Samenvatting: De Vlaamse Regering wijzigt het besluit houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 inzake de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de gespreide uitrol. Het wijzigingsbesluit voorziet in een aanpassing van de voorschotten voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra, een recuperatiebepaling ingeval openstaande voorschotten niet kunnen worden teruggevorderd en enkele technische correcties aan indexatiebepalingen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Beleidsveld: financiering ouderenzorgvoorzieningen

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2019/271 van 8 oktober 2019
- De Vlaamse Regering besliste op 8 november 2019 haar principiële goedkeuring te geven aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol en de indexering van bepaalde overgangsmaatregelen, documentnummer: VR 2019 0811 DOC.1133-2;

- De Raad van State heeft advies 66.717/1 gegeven op 21 november 2019, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad Van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. De spoedbehandeling wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat:
 - de actualisatie van de voorschotten vanaf de maand oktober plaatsvindt en daartoe de reglementaire basis ontbreekt;
 - de actualisatie van deze voorschotten hoogdringend is vermits de betrokken voorzieningen vandaag een substantieel bedrag voorfinancieren dat niet gedekt is door voorschotten;
 - de beheersing van de uitgaven voor de dagverzorgingscentra, waarvoor een herenakkoord met de koepelorganisaties in de ouderenzorg werd afgesproken, zo snel mogelijk reglementair moet worden bevestigd.

De Raad van State formuleert in zijn advies de opmerking dat onder rechtsgronden ook nog melding dient te worden gemaakt van artikel 143 van het decreet van 18 mei 2018. Deze rechtsgrond werd toegevoegd.

Tevens stelt de Raad van State dat moet worden nagegaan of de terugwerkende kracht die aan de verschillende bepalingen in het ontwerp wordt toegekend, met bijzonder aandacht voor artikelen 1, 2° en 4, 1°, telkens vallen in te passen in één van de gevallen waarin retroactieve besluiten toegelaten zijn. De raad van state geeft aan dat wordt aangenomen dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten toelaatbaar kan zijn ingeval:

- voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat;
- de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent;
- of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen rechten of situaties worden aangetast.

Artikel 1 betreft een noodzakelijke maatregel voor de goede werking van het bestuur en tast geen verkregen rechten of situaties aan.

De Raad van State vraagt bijzondere aandacht voor artikel 1, 2° waarmee een paragraaf 3 en paragraaf 4 worden toegevoegd in artikel 662/6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018.

Paragraaf 3 stelt dat de voorschotten vanaf oktober 2019 worden berekend op basis van de basistegemoetkoming voor zorg van 1 juli 2019, terwijl de eerdere voorschotten berekend werden op basis van de basistegemoetkoming voor zorg van 1 januari 2019.

Het verschil tussen de berekening van de basistegemoetkoming voor zorg van 1 januari 2019 en die van 1 juli 2019 is dat de middelen bovennorm voor de woonzorgcentra die voorheen buiten de basistegemoetkoming voor zorg werden uitbetaald vanaf 1 juli 2019 werden geïntegreerd in de basistegemoetkoming voor zorg. Deze verhoging impliceert dus een verhoging van de voorschotten vanaf 2019 en is dus voordelig voor de betrokken voorzieningen.

Paragraaf 4 die met hetzelfde artikel 1, 2° wordt toegevoegd aan hetzelfde artikel 662/6 impliceert evenmin een nadeel voor de betrokken voorzieningen. Elk dagverzorgingscentrum heeft immers recht op tegemoetkomingen voor elke gefactureerde dag. Deze rechten zullen ze ook effectief kunnen doen gelden wanneer ze in het digitale opname- en facturatieproces instappen. In het kader van de voorschottenregeling ontvangen de dagverzorgingscentra voorschotten op deze rechten die ze in de toekomst effectief zullen kunnen doen gelden. Voor talrijke voorzieningen werden op basis van de bestaande bepaling tot en met augustus al voorschotten uitbetaald ten belope van de rechten voor een volledig 2019. Het niet invoeren van deze paragraaf 4 van artikel 1, 2° zou ervoor zorgen dat de begrotingskredieten 2019 voor de dagverzorgingscentra zouden uitgeput geraken waardoor de dagverzorgingscentra die nog niet de volledige rechten voor 2019 ontvingen, geen voorschotten meer zouden ontvangen en in kasstroomproblemen zouden geraken. In het kader van de goede werking van het bestuur wordt bijgevolg deze voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra bijgestuurd.

Artikel 2 betreft een bepaling die nog niet is toegepast en pas zal worden toegepast ten vroegste drie maanden na betaling van het laatste voorschot. Er stelt zich in dit artikel bijgevolg geen probleem van retroactiviteit.

De artikelen 3 tot 6 zorgen ervoor dat de voorzieningen de rechten krijgen zoals de Vlaamse overheid die ab initio voor ogen had, met andere woorden: bedragen die aan de index zijn aangepast. Door dit nu zo juridisch correct te vertalen, krijgen de voorzieningen méér in vergelijking met wat juridisch slechts zou mogen worden betaald aan die voorzieningen op grond van het oorspronkelijke besluit. Het ministerieel besluit van 9 juli 2019 betreffende de aanvullende financiering, vermeld in artikel 663/1 en 663/4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming heeft inmiddels aan de voorzieningen al bedragen toegekend, in overeenstemming met wat de Vlaamse overheid ab initio voor ogen had. Zonder de correctie die hier wordt voorgedragen, zou nodeloos geld bij al die voorzieningen moeten worden teruggevorderd.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Situering

Met dit ontwerpbesluit worden enkele noodzakelijke wijzigingen aangebracht aan de regeling houdende de gespreide uitrol van het digitale opname- en facturatieproces in de woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra.

Deze voorzieningen werden beoogd op 1 januari 2019 in te stappen in een digitaal opname- en facturatieproces in het kader van hun financiering (eWZCfin). Middels dit digitale opname- en facturatieproces versturen deze ouderenvoorzieningen de informatie over de opnames, inschalingen en de facturen digitaal naar de zorgkassen. Per dag mag de voorziening per gebruiker de tegemoetkomingen voor zorg factureren.

In woonzorgcentra en centra voor kortverblijf bestaat de tegemoetkoming voor zorg uit:

- de basistegemoetkoming voor zorg;
- de tegemoetkoming in de gesolidariseerde kosten van het incontinentiemateriaal. In de dagverzorgingscentra.

In de dagverzorgingscentra bestaat de tegemoetkoming voor zorg uit:

- de basistegemoetkoming voor zorg;
- de tegemoetkoming in de reiskosten dagverzorgingscentrum.

Ten gevolge van vertraging in de integratie tussen de software van de voorzieningen en het digitale platform kon het digitale opname- en facturatieproces niet starten op 1 januari 2019 en werd een overgangsregeling uitgewerkt. Middels een gespreide uitrol worden voorzieningen nu gefaseerd op het digitale platform eWZCfin opgestart. In tussentijd ontvangen ze voorschotten tot en met de derde maand na opstart op het digitale platform. Op deze manier voorkomen we dat de voorzieningen in kasstroom problemen komen. De voorschotten die elke voorziening maandelijks ontvangt worden uitbetaald door de zorgkassen en worden berekend volgens de volgende formule: basistegemoetkoming voor zorg x aantal erkende entiteiten x 30 x 0,95 x aandeel van de zorgkas.

Context wijziging

Zoals hogervermeld ontvangen woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra in het kader van de gespreide uitrol vandaag voorschotten op hun financiering. Deze voorschotten

worden sinds januari toegekend. Ze worden berekend door het agentschap en uitbetaald door de zorgkassen.

Elke voorziening ontvangt voorschotten tot 3 maanden na het moment dat ze instapt in het digitale opname- en facturatieproces. Deze voorschottenregeling moet voorkomen dat voorzieningen in kasstroom problemen geraken gedurende de periode waarin ze hun opnames en effectieve rechten nog niet aan de zorgkassen kunnen factureren en zodoende ook geen financiering op basis van hun effectieve rechten ontvangen.

Zodra een voorziening start met het digitale opname- en facturatieproces verstuurt deze voorziening in eerste instantie de opnames en de wijzigingen op deze opnames, die plaatsvonden tussen 1 januari en het instapmoment. Vervolgens zal de voorziening zijn facturen doorsturen. De zorgkassen brengen deze facturen in mindering op de voorschotten die ze al uitbetaalden aan de voorzieningen. Zodra de som van de effectieve facturen de som van de betaalde voorschotten overstijgt, ontvangt de voorziening effectieve betalingen van de zorgkassen. In die gevallen waar blijkt dat een voorziening 7 weken na het laatste voorschot minder effectieve facturen heeft verzonden dan de som van de voorschotten aan die voorzieningen zal de zorgkas het openstaande saldo terugvorderen.

Met betrekking tot deze gespreide uitrol voorziet voorliggend besluit in:

- Een actualisatie van het voorschot woonzorgcentrum en centrum voor kortverblijf;
- Een aanpassing van de voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra met het oog op de budgettaire beheersing;
- Een recuperatiebepaling.

Daarnaast repareert dit besluit ook enkele overgangsmaatregelen in het kader van de hervorming van het derde luik (aanvullende financieringen en overbruggingstoelage) die sinds 1 januari 2019 van kracht is. In deze overgangsregeling werd niet altijd afdoend duidelijk gesteld welke bedragen de evolutie van de index volgen en welke niet. Dit besluit lost dit op.

Samenvatting van de inhoud van de wijzigingen aan de regelgeving

Actualisatie voorschot woonzorgcentra en centra voor kortverblijf

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018¹ werd de hervorming van het derde luik uitgevoerd waarbij het deel A2 van de basistegemoetkoming voor zorg werd aangepast en een deel K werd toegevoegd in de basistegemoetkoming voor zorg. De uitwerking van deze delen vond plaats vanaf 1 juli 2019. Sinds die datum is er voor de woonzorgcentra en centra voor kortverblijf een nieuwe basistegemoetkoming voor zorg die ze per dag per gebruiker mogen factureren aan de zorgkassen. Vermits er vandaag echter nog voorschotten worden uitbetaald, moet deze verhoging ook in de voorschotten ingebracht worden. Voorliggend ontwerp van besluit voorziet dan ook in een verhoging van de voorschotten vanaf 1 oktober 2019. Dit wordt uitgevoerd middels een actualisatie van de voorschotbedragen vanaf oktober door de basistegemoetkoming voor zorg op 1 juli 2019 in de berekening van het voorschot mee te nemen.

Aanpassing van de voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra met het oog op de budgettaire beheersing

De voorschottenregeling werd initieel uitgewerkt voor twee fasen van drie maanden. Voor de berekening van de voorschotten werd de volgende formule toegepast: basistegemoetkoming voor

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming en van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten

zorg x aantal erkende entiteiten x 30 x 0,95 x aandeel van de zorgkas². Hierbij staat 30 voor het aantal dagen in de maand en 0,95 voor de sectorale gemiddelde bezettingsgraad (95%) in woonzorgcentra.

De voorschottenregeling werd intussen wegens bijkomende vertraging verlengd tot en met oktober 2019. De voorzieningen kunnen zelfs nog voorschotten ontvangen tot en met de maand december.

Wat betreft de dagverzorgingscentra stelt zich nu echter een budgettair risico. Het merendeel van de dagverzorgingscentra zijn immers geen 7 dagen per week open maar 5 (en enkele 6 of 7). Daarnaast is de gemiddelde bezettingsgraad niet 95% maar 83,88%. De voorschotten tot en met augustus werden echter uitbetaald, rekening houdend met 30 openingsdagen per maand en met een bezetting van 95%. Een groot aantal voorzieningen zal bijgevolg ook al het volledige recht op jaarbasis in voorschotten ontvangen hebben eind augustus. Met de koepelorganisaties in de residentiële ouderenzorg werd dan ook overeengekomen op onderstaande wijze op het voorschot voor de dagverzorgingscentrum voor de maand september in te grijpen opdat de beschikbare kredieten niet worden overschreden.

Concreet wordt er voor elk dagverzorgingscentrum een nieuwe *reëel recht* berekend o.b.v. een aangepaste formule:

basistegemoetkoming voor zorg x aantal erkende entiteiten x openingsregeling (O) x individuele bezettingsgraad (I).

Hierbij brengen we voor elke voorziening precies in rekening hoeveel dagen ze open zijn en wat de individuele bezettingsgraad³ van de voorziening is.

Om te bepalen of een voorziening in een bepaalde maand M recht heeft op een voorschot wordt de totale som van de rechten die de voorziening o.b.v. het reële recht in die maand zou gehad hebben, afgezet tegen de som van de voorschotten die de voorziening al effectief heeft ontvangen.

Een voorziening ontvangt een voorschot in maand M als voldaan is aan de volgende voorwaarde:
 $\sum(\text{voorschot } 1 \text{ (januari 2019) tot en met } M-1) < "M \times \text{het erkend aantal entiteiten op 1 maart 2019} \times \text{het bedrag van de basistegemoetkoming voor zorg op 1 juli 2019} \times O \times I" >$

Is bijgevolg het reële recht x het aantal maanden in kwestie groter dan de som van de al ontvangen voorschotten, dan krijgt de voorziening een voorschot. Is de dit niet het geval, zal er geen voorschot betaald worden in de maand in kwestie.

(vb. voorschot enkel toegekend voor maand september (M=9) als "de som van de voorschotten van januari tot en met augustus" < "reëel recht x 9)

Het voorschot wordt daarbij berekend als volgt:

² Het aandeel van de zorgkas wordt in deze berekening meegenomen omdat het totale voorschotbedrag voor de uitbetaling wordt verspreid over meerdere zorgkassen. Elke zorgkas in kwestie betaalt immers een deel van het totale bedrag uit. Dit aandeel is gebaseerd op reële cijfers en moet ertoe bijdragen dat de voorschotten die verstrekt worden door een bepaalde zorgkas ook aansluiten met de realiteit van het aantal leden in de voorziening in kwestie. Op die manier wordt ernaar gestreefd dat elke zorgkas een aandeel van het voorschot uitbetaald dat overeenstemt met het aandeel aan bewoners in de voorziening in kwestie dat bij hen is aangesloten. Dit voorkomt grote terugvorderingen bij het afronden van de gespreide uitrol.

³ Omdat er voor de individuele bezettingsgraad gewerkt wordt met gegevens uit de referentieperiode 1 juli 2017-30 juni 2018 en ondertussen de bezetting in voorzieningen met lage bezettingsgraad gevoelig gestegen kan zijn, wordt de individuele bezettingsgraad minimum op 0,8388 gelegd om zo minstens een aanvaardbaar voorschot te berekenen ter vrijwaring van de kasstroom van de voorzieningen.

$\text{Bedrag} = M \times \text{het erkend aantal entiteiten op 1 maart 2019} \times \text{het bedrag van de basistegemoetkoming voor zorg op 1 juli 2019} \times O \times I'' - \sum(\text{voorschot 1 tot en met } M-1)''$.

Dit bedrag wordt daarbij beperkt tot maximaal het reëel recht voor de betreffende maand.

Tot slot wordt dit bedrag voor uitbetaling verspreid over de zorgkassen door te vermenigvuldigen met het aandeel van de zorgkas. Elke zorgkas in kwestie staat vervolgens in voor de uitbetaling van het aan hen toegekende deel van het voorschot.

Recuperatiebepaling

De ouderenvoorzieningen ontvangen vandaag voorschotten op de effectieve facturaties die ze aan de zorgkassen zullen versturen wanneer ze in het digitale opname- en facturatieproces instappen. De zorgkassen brengen die facturen in mindering op de voorschotten die de voorziening al ontving. Wanneer de effectieve facturen het totaalbedrag aan voorschotten overstijgt, zal de zorgkas effectieve betalingen aan de voorziening uitvoeren. Indien echter blijkt dat het aantal verstuurd effectieve facturen het totaalbedrag aan voorschotten niet overstijgt, kan een terugvordering worden opgestart. Vanaf 7 weken na de betaling van het laatste voorschot kan de zorgkas de terugvorderingsprocedure opstarten. Indien na drie maanden na de verzending van de terugvordering een saldo niet door de zorgkassen teruggevorderd kan worden bij de zorgvoorziening, is het agentschap financieel verantwoordelijk voor de niet-verrekende voorschotten. Het voorliggend besluit voorziet nu in een recuperatiebepaling waarbij het agentschap bij de berekening van de basistegemoetkoming voor zorg, die een voorziening per dag en per gebruiker mag factureren, een vermindering op dit bedrag kan toepassen waarbij het openstaande bedrag alsnog wordt gerecupereerd.

Indexatiebepalingen hervorming derde luik

Zoals hoger vermeld werd met het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018⁴ de hervorming van het derde luik uitgevoerd waarbij o.a. het deel A2 van de basistegemoetkoming voor zorg werd aangepast en een deel K werd toegevoegd in de basistegemoetkoming voor zorg. Daarnaast werden in de overgangsbepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018⁵ ook de bepalingen tot regeling van de aanvullende tegemoetkoming en de overbruggingstoelage toegevoegd. Bij het toevoegen van deze overgangsbepaling werd niet altijd duidelijk weergegeven welke bedragen mee de evolutie van de index volgen, zoals dit in boek 3 is opgenomen onder artikel 511, en welke bedragen niet de evolutie van de index volgen. Dit wordt nu wel duidelijk gesteld.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Artikel 1 brengt aanpassingen aan in het artikel 662/6 van het te wijzigen besluit. De aanpassingen hebben vooreerst tot doel de voorschotten te actualiseren o.b.v. basistegemoetkoming voor zorg op 1 juli 2019.

De wijzigingen in ten eerste hebben tot doel in het bestaande artikel te duiden dat de bepaling zich beperkt tot de voorschotten die al werden uitbetaald tot en met september en werden berekend o.b.v. de basistegemoetkoming voor zorg op 1 januari 2019.

⁴ Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming en van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten

⁵ Besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming

Met de invoeging, vermeld in ten tweede, van paragraaf 3 voorzien we immers in een nieuwe opdeling in de voorschottenberekening. Zo worden alle voorschotten vanaf de maand oktober berekend o.b.v. de basistegemoetkoming voor zorg op 1 juli 2019. Deze basistegemoetkoming voor zorg vervat immers de aangepaste bedragen, n.a.v. de hervorming van de bovennorm regeling, waarop de voorzieningen sinds 1 juli 2019 recht hebben.

Daarnaast voorziet de invoeging van paragraaf 4 in een specifieke regeling voor de berekening van de voorschotten voor de dagverzorgingscentra vanaf het voorschot voor de maand september. Zoals hoger vermeld wordt hiertoe een nieuw reëel recht berekend o.b.v. de effectieve parameters openingsregime en individuele bezettingsgraad. Enkel indien o.b.v. dit nieuwe reële recht de voorziening nog recht zou hebben op bijkomende voorschotten na verrekening met de al ontvangen voorschotten, zal een effectief nieuw voorschot volgen. Deze bepaling is een budgettaire beheersingsmaatregel.

Artikel 2

Artikel 2 voorziet in de recuperatiebepaling waarbij niet teruggevorderde openstaande voorschotten kunnen worden gerecupereerd door een vermindering toe te passen op de basistegemoetkoming voor zorg die de voorziening aan de zorgkassen mag factureren. De bepaling in kwestie voorziet in een techniek waarbij de basistegemoetkoming voor zorg tijdens een facturatieperiode verminderd wordt. Ten gevolge van de effectieve bezettingsgraad in die facturatieperiode kan het uiteindelijk teruggevorderde bedrag enigszins lager of hoger uitvallen dan het effectief te recupereren bedrag. Middels het in te voegen zesde en zevende lid, wordt voorzien in een uiteindelijke afrekening van het beperkte restbedrag middels terugvordering of bijbetaling.

Artikel 3

Dit artikel voorziet in de eerste van vier artikelen die aanpassingen met betrekking tot de indexering aanbrengen in de overgangsmaatregelen houdende de hervorming van het derde luik. Met artikel 3 wordt de indexatie van het bedrag 19,51 conform de bepalingen in artikel 511 geregeld.

Artikel 4

Artikel 4 wijzigt de overgangsbepaling in artikel 663/5.

Ten eerste en ten tweede vervangen het bedrag van 3,92 euro in het eerste en vijfde lid door het bedrag 4 euro. Het bedrag 3,92 is immers het bedrag gekoppeld aan het spilindexcijfer 103,04 (1 juni 2017; basis 2013=100). Op datum van inwerkingtreding van artikel 663/5 op 1 januari 2019 werd het spilindexcijfer echter al overschreden en moet het bedrag bijgevolg 4 euro zijn.

Ten derde regelt vervolgens de indexering van de plafondbedragen in het zesde lid van het artikel.

Artikel 5

Artikel 5 regelt de indexatie van het bedrag vermeld in artikel 663/6, §1, 2°. De bepaling vermeldt vandaag "MBAFGI = MBAF geïndexeerd". De voorliggende wijziging voegt daaraan toe dat dit geïndexeerd wordt conform het algemeen geldende principe van boek 3, bepaald in artikel 511.

Artikel 6

Artikel 6 vervangt het bedrag van 5,08 euro in artikel 663/11 door het bedrag 5,18 euro. Het bedrag 5,08 is immers het bedrag gekoppeld aan het spilindexcijfer 103,04 (1 juni 2017; basis 2013=100). Op datum van inwerkingtreding van artikel 663/5 op 1 januari 2019 werd het spilindexcijfer echter al overschreden en moet het bedrag bijgevolg 5,18 euro zijn.

Artikel 7

Artikel 7 regelt de inwerkingtreding van het besluit.

Artikel 8

Artikel 7 belast de minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, met de uitvoering van het besluit.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorliggend ontwerpbesluit voorziet in twee wijzigingen die budgettair relevant zijn, nl.:

- de actualisatie van de voorschotten woonzorgcentra en centra voor kortverblijf vanaf de maand oktober op basis van de basistegemoetkoming voor zorg vanaf 1 juli 2019;
- de aangepaste voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra vanaf het voorschot voor de maand september.

Actualisatie voorschot woonzorgcentra en centra voor kortverblijf

Zoals hogervermeld werd aangegeven kadert de actualisatie van de voorschotten woonzorgcentra en centra voor kortverblijf binnen de hervorming van het derde luik. Met ingang van 1 juli 2019 werden immers de bepalingen van kracht die voorzagen in een aanpassing van het deel A2 en in de toevoeging van het deel K in de basistegemoetkoming voor zorg.

De benodigde middelen voor deze wijzigingen houdende de delen A2 en K waren voorzien binnen de hervorming van het derde luik en betroffen een heroriënteringsoefening binnen het budget van de bestaande middelen sociale akkoorden naar een integratie in de basistegemoetkoming voor zorg.

De verhoging van de basistegemoetkoming voor zorg was voorzien vanaf 1 juli 2019. Aan de voorzieningen werd in juli ook een nieuw berekend bedrag basistegemoetkoming voor zorg meegedeeld dat voor de prestaties vanaf 1 juli 2019 per dag per gebruiker aan de zorgkas kan worden gefactureerd. Hoewel de voorschotten een afspiegeling zouden moeten zijn van het recht dat de voorzieningen in de maand in kwestie hebben, kon ten gevolge van de regering in lopende zaken, geen aanpassing van het voorschot worden toegepast gezien de reglementaire basis daartoe ontbreekt. Dit besluit voorziet in een herberekening vanaf het voorschot voor de maand oktober. Gedurende de maanden juli, augustus en september werd bijgevolg de basistegemoetkoming voor zorg van 1 januari 2019 verder gebruikt en dus minder uitbetaald dan de effectieve basistegemoetkoming voor zorg voor die maanden bedroeg.

Gezien de aanpassing louter een correctie aan de realiteit betreft en deze middelen voorzien zijn, heeft deze aanpassing geen weerslag op de begroting.

Aanpassing van de voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra met het oog op de budgettaire beheersing

De aanpassing van de voorschotregeling voor de dagverzorgingscentra is een maatregel die de uitgaven in de voorschottenregeling moet beheersen. De beschikbare begrotingskredieten zullen toereikend zijn voor de verdere uitbetaling van de voorschotten in het kader van de aangepaste regeling.

Het begrote bedrag in BO2019 bedraagt 32.647 deuro.

Het totaal aan uitbetaalde voorschotten bedraagt tot en met augustus 27.589 deuro. In toepassing van de aangepaste voorschotregeling zal er aan de dagverzorgingscentra voor de maanden september tot en met december nog maximaal 1.956 deuro aan voorschotten uitbetaald moeten worden, goed voor in totaal 29.545 deuro. Dit bedrag situeert zich binnen de beschikbare kredieten. Het voorstel heeft dus geen negatieve weerslag op de begroting.

Het advies van Inspectie van Financiën werd verleend op 8/10/2019. In zijn advies stelt de Inspectie van Financiën dat een begrotingsakkoord niet vereist is.

B. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van besluit heeft geen rechtstreekse gevolgen op personeels-of organisatorisch vlak. Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor HR, is dus niet vereist.

C. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen voor wat hun personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden of ontvangsten betreft.

4. VERDER TRAJECT

Het besluit wordt verzonden voor publicatie in het Belgisch Staatsblad;
Het agentschap Vlaamse Sociale Bescherming zal de gewijzigde bepalingen uitvoeren.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol en de indexering van bepaalde overgangsmaatregelen;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE